

DECIZIA nr.55
din 31 ianuarie 2024

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.29/2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității

Publicată în Monitorul Oficial nr.200 din 11.03.2024

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Valentina Bărbățeanu	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.29/2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Senatul României.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.8869 din 29 noiembrie 2023 și constituie obiectul Dosarului nr.3308L/2/2023.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că Hotărârea Parlamentului României nr.29/2023 încalcă dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, întrucât Parlamentul avea obligația de a verifica îndeplinirea condiției prevăzute la art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, astfel încât în cadrul Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) să fie respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului, prin raportare la numărul de membri alocat pentru propunerile formulate de grupurile parlamentare.

4. Autorul sesizării precizează că această condiție este imperativă și trebuia respectată la momentul supunerii la vot a propunerilor pentru ocuparea unui loc în cadrul Colegiului CNSAS. Arată că, în cauza care formează obiectul prezentei sesizări, Parlamentul a ignorat cu desăvârșire prevederile art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, care prevăd o condiție obiectivă, și a procedat la votarea unui membru în Colegiul CNSAS într-o modalitate care a condus la nerespectarea configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului, în pofida faptului că, atât în comisii, cât și în plen, această condiție a fost invocată și s-a cerut să fie respectată.

5. Mai mult decât atât, norma prevăzută la art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 are o fizionomie juridică foarte clară, impunând obligația respectării configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului prin raportare la numărul total de membri ai Colegiului CNSAS propuși de către grupurile parlamentare ale celor două Camere ale Parlamentului, mai exact prin raportare la numărul de 9 membri pe care acestea le pot propune.

6. În acest sens, arată că, la data adoptării hotărârii criticate, în Colegiul CNSAS nu exista niciun membru care să fie propus de grupurile parlamentare ale Partidului Alianța pentru Unirea Românilor, iar, odată cu vacantarea unui loc, acesta putea fi ocupat doar de candidatul grupurilor parlamentare care nu aveau un membru desemnat. Or, prin numirea persoanei propuse de grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal, s-a ajuns în situația în care prin hotărârea contestată a fost încălcată condiția reprezentativității în cadrul Colegiului CNSAS, condiție stabilită expres și imperativ de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, astfel că, prin adoptarea acestei hotărâri, Parlamentul nu a respectat legea, deși Constituția prevede că respectarea legilor este obligatorie.

7. În conformitate cu dispozițiile art.27 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului pentru a comunica punctele de vedere ale celor două birouri permanente.

8. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** precizează, în prealabil, că, în opinia sa, sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece demersul de contestare a constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr.29/2023 este tardiv și afectează principiul securității raporturilor juridice, având în vedere că între momentul adoptării actului supus controlului instanței de contencios constituțional și momentul formulării contestației s-au produs efecte juridice.

Activitatea parlamentară, inclusiv dreptul de contestare a constituționalității unui act, trebuie să se circumscrie principiului diligenței și al cooperării și colaborării loiale, astfel încât formularea actului de contestare ar trebui realizată imediat după adoptarea actului, nu după 5 luni, cum este cazul prezentei sesizări de neconstituționalitate. Neprecizarea unui termen de contestare a unei hotărâri, care să limiteze sau să minimizeze producerea efectelor juridice, poate duce la concluzia că un astfel de act ar putea fi contestat chiar și după încheierea mandatului de numire.

9. De asemenea, consideră că autorul acesteia invocă în mod formal încălcarea dispozițiilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, cu privire la numirea membrilor Colegiului CNSAS, fără a argumenta respectivele încălcări sub forma unui conținut concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorul sesizării (Decizia nr.307 din 28 martie 2012, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, Decizia nr.59 din 16 februarie 2022, Decizia nr.1.094 din 20 decembrie 2012, Decizia nr.335 din 4 iulie 2013, Decizia nr.234 din 2 iunie 2020 sau Decizia nr.18 din 14 ianuarie 2021).

10. Din perspectiva particularităților obiectului prezentei sesizări de neconstituționalitate, arată că hotărârea criticată nu vizează o instituție de rang constituțional, iar procedura de numire a membrilor Colegiului CNSAS este de rang legal. Or, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a nuanțat competența jurisdicțională acordată în temeiul dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție, apreciind că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai acele hotărâri ale Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (Decizia nr.307 din 38 martie 2012, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012 sau Decizia nr.335 din 4 iulie 2013). Mai mult, precizează că hotărârea criticată are caracter individual, înscriindu-se în rândul celor privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea dintr-o funcție, precum și al celor referitoare la validarea în funcții, iar potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acest tip de hotărâri nu sunt supuse controlului de constituționalitate.

11. Cu privire la criticile formulate referitor la preținsele încălcări ale dispozițiilor art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, solicită respingerea acestora ca nefondate, având în vedere că numirea doamnei Sulfina Barbu ca membru al Colegiului CNSAS s-a realizat cu respectarea principiului configurației politice.

12. În acest sens, precizează că, ținând cont că în data de 30 iunie 2023 expira mandatul doamnei Sulfina Barbu, membru al Colegiului CNSAS, birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința din 18 mai 2023, au hotărât declanșarea procedurii de numire a unui membru în Colegiul CNSAS, și, totodată, transmiterea propunerilor nominale către comisiile juridice din cele două Camere ale Parlamentului, în conformitate cu prevederile art.11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr.4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

13. Conform prevederilor art.17 alin.(1), (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, membrii Colegiului CNSAS sunt numiți la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului, dar în limita numărului stabilit potrivit alin.(1) și (2) ale art.17. Astfel, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat care puteau face nominalizări, conform configurației politice, erau grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal și Alianței pentru Unirea Românilor din Senat și Camera Deputaților.

14. În consecință, grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal din Senat și Camera Deputaților au transmis nominalizarea doamnei Sulfina Barbu, iar grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Senat și Camera Deputaților, pe cea a domnului Marius-Gheorghe Oprea.

15. În data de 7 iunie 2023, comisiile juridice ale celor două Camere ale Parlamentului s-au întrunit în ședință comună, au analizat documentele transmise, au audiat candidații și au constatat că sunt îndeplinite condițiile legale, hotărând, cu majoritate de voturi, să avizeze favorabil cele două propuneri, urmând ca plenul reunit să decidă numirea unui membru în Colegiul CNSAS, potrivit art.13 pct.21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului și art.17 alin.(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008. Subliniază, așadar, că plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului are competența exclusivă de a numi membrii Colegiului CNSAS.

16. În data de 27 iunie 2023, a avut loc ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, având pe ordinea de zi și Hotărârea Parlamentului României privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Procedura de vot s-a realizat prin apel nominal, conform art.17 alin.(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, iar în urma votului exprimat de către deputați și senatori, doamna Sulfina Barbu a întrunit majoritatea de voturi necesară pentru numirea în funcție.

17. Susține, în concluzie, că afirmațiile autorului sesizării nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci acesta folosește procedura contestării constituționalității hotărârii doar pentru că propriul candidat nu a reușit să obțină voturile necesare numirii în funcție. Or, acest aspect nu se poate transforma într-o contestare a constituționalității hotărârii de numire, autorul sesizării fiind nemulțumit, în concret, de faptul că grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat nu au un reprezentant la nivelul Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

18. În punctul său de vedere, Biroul permanent al Camerei Deputaților menționează, de asemenea, că legiuitorul a statuat clar, în art.17 alin.(7) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, că în compunerea Colegiului CNSAS intră 9 membri, „*la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a celor două Camere*”, ceea ce nu înseamnă că revine de drept fiecărui grup parlamentar câte un loc, ci că se conferă dreptul fiecărui grup parlamentar să nominalizeze câte un reprezentant și să garanteze grupurilor parlamentare posibilitatea atât de a depune candidaturi, cât și de a le susține.

19. Conform rezultatului votului din plenul reunit, domnul Oprea Marius-Gheorghe nu a întrunit numărul de voturi necesar pentru a fi numit membru al Colegiului CNSAS. Astfel, numirea în funcție a doamnei Sulfina Barbu s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008, respectiv de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat atât configurația politică a celor două Camere, cât și toate etapele și termenele reglementate atât în textele constituționale, cât și în cele legale și regulamentare incidente în ceea ce privește procedura de numire.

20. Având în vedere cele mai sus expuse, apreciază că sesizarea de neconstituționalitate formulată este nefundată, actul supus controlului de contencios constituțional fiind în concordanță cu Legea fundamentală.

21. Anexează punctului de vedere transmis și următoarele documente: Anexa 1 – Adresa grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal din Senat și Camera Deputaților; Anexa 2 – Adresa grupurilor parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Senat și Camera Deputaților; Anexa 3 – Raportul comun nr.8/RC din 7 iunie 2023; Anexa 4 – Extras din stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 27 iunie 2023.

22. **Biroul permanent al Senatului** nu a transmis punctul său de vedere cu privire la prezenta sesizare de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, hotărârea criticată, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.1, 10 și 27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

24. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.29/2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 28 iunie 2023, potrivit căreia: „**Articol unic.** - Doamna Sulfina Barbu se numește membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, la propunerea grupurilor parlamentare ale PNL din Camera Deputaților și Senat, pentru un mandat de 6 ani, începând cu data de 30 iunie 2023.”

25. Autorul sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art.1 alin.(3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării legii, prin raportare la prevederile art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.182 din 10 martie 2008, potrivit căroră: „(2) Membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt numiți de Parlament, după cum urmează: (...) c) 9 membri, la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a celor două Camere.”

26. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, admisibilitatea acesteia se analizează prin prisma obiectului și a titularilor dreptului de sesizare. Astfel, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să aibă ca obiect o hotărâre parlamentară – adoptată de Senat, de Camera Deputaților sau de cele două Camere ale Parlamentului întrunite în ședință comună –, cu excepția celor care privesc regulamentele parlamentare, și să fie formulată de unul dintre președinții celor două Camere sau de un grup parlamentar ori de un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

27. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că este îndeplinită condiția de admisibilitate impusă de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.29/2023 fiind formulată de un grup parlamentar, respectiv cel al Alianței pentru Unirea Românilor din Senatul României.

28. Din perspectiva obiectului sesizării, Curtea observă că aceasta vizează o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea Parlamentului României nr.29/2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, încadrându-se, la modul generic, în cerința cuprinsă în art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art.146 lit. I) din Constituție coroborat cu art.27 din Legea nr.47/1992, Curtea a decelat însă și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost deduse pe cale jurisprudențială.

29. Astfel, Curtea a reținut că art.27 din Legea nr.47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale prin prisma domeniului în care au fost adoptate ori a caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate, în virtutea regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile (de exemplu, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.376 din 21 mai 2014, Decizia nr.434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.617 din 18 iulie 2018, sau Decizia nr.41 din 22 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.227 din 20 martie 2023).

30. În cauza de față, hotărârea criticată are caracter individual, dar, în considerarea celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența mai sus citată, rezultă că acest caracter individual nu se constituie într-o cauză de inadmisibilitate a sesizării.

31. În vederea clarificării problematicii admisibilității prezentei sesizări, Curtea reține, în continuare, că, în jurisprudența sa, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea și Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012, sau Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, precitată, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1179 din 27 decembrie 2023, paragraful 24).

32. Curtea a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu doar una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. În plus, Curtea a reținut, în privința hotărârilor care, prin obiectul lor, vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință în cadrul controlului de constituționalitate exercitat poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una de rang infraconstituțional, ținând cont de prevederile art.1 alin.(5) din Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie însă formală, ci efectivă (Decizia nr.307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr.628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.52 din 22 ianuarie 2015, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, precitată).

33. Având în vedere aceste considerente, în cauza de față Curtea reține, referitor la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, că acesta nu este o autoritate de rang constituțional, care să fie explicit reglementată la nivelul Legii fundamentale, așa cum sunt, de exemplu, Avocatul Poporului și Curtea de Conturi, ori măcar implicit, așa cum este cazul Societății Române de Televiziune, în legătură cu care Curtea Constituțională a remarcat că, deși nu este nominalizată în Constituție ca formă de organizare, totuși, serviciul public de televiziune, ca atare, precum și activitatea pe care acesta îl prestează sunt prevăzute în mod expres de art.31 alin.(5) din Constituție (Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată).

34. În consecință, pentru a verifica admisibilitatea sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului prin care a fost desemnat un membru în colegiul director al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Curtea urmează să analizeze dacă criticile formulate prin raportare la art.1 alin.(3) și (5) din Constituție sunt efective și prezintă o reală relevanță constituțională, pretinzând încălcarea unor texte legale ce reglementează condiții imperative, cu caracter obiectiv, referitoare la constituirea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

35. Din această perspectivă, Curtea Constituțională s-a considerat nu de puține ori competentă să exercite controlul de constituționalitate asupra unor hotărâri ale Parlamentului referitoare la autorități care nu sunt de rang constituțional, dar cu privire la care au fost formulate critici care au satisfăcut exigențele mai sus descrise. Este cazul, de exemplu, al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, precitată, sau Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.907 din 9 octombrie 2023), al Consiliului Național al Audiovizualului (Decizia nr.255 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.522 din 13 iunie 2023), al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (Decizia nr.41 din 22 februarie 2023, precitată, Deciziile nr.433 și nr.434 din 21 iunie 2018, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.617 din 18 iulie 2018), al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (Decizia nr.136 din 16 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.403 din 27 aprilie 2022, Decizia nr.24 din 22 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.418 din 20 mai 2020), al Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Decizia nr.65 din 23 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.279 din 11 aprilie 2019), al Autorității de Supraveghere Financiară (Decizia nr.21 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.194 din 12 martie 2019, Decizia nr.628 din 4 noiembrie 2014, precitată, Decizia nr.389 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.534 din 17 iulie 2014, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, precitată), sau Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități (Decizia nr.469 din 7 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.731 din 26 iulie 2021).

36. În cauza de față, invocarea dispozițiilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție se face prin prisma pretinsei nesocotiri a prevederilor art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, conform cărora membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt numiți de Parlament, la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice a celor două Camere, susținându-se că nu ar fi fost respectată configurația politică a celor două Camere pentru desemnarea persoanei care să ocupe locul vacant existent în Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

37. Față de aceste critici, Curtea constată că prevederile legale de ordin infraconstituțional la care se face trimitere prin prisma art.1 alin.(1) și (5) din Legea fundamentală nu constituie o normă legală care să reglementeze condiții obiective și care să prezinte caracter imperativ. Configurația politică a Camerelor Parlamentului, la care se face referire în textul de lege invocat, este un concept dinamic, fluid, fiind o realitate ce poate suferi modificări chiar în cadrul aceleiași legislaturi. Consistența acesteia depinde de fluctuațiile din cadrul Parlamentului, determinate de posibilitatea liberă a membrilor celor două Camere ca, în virtutea mandatului reprezentativ consacrat de Legea fundamentală, să devină membri ai unui anumit grup parlamentar, în funcție de opțiunile proprii, să se afilieze ulterior la un alt grup parlamentar, în cazul în care părăsesc grupul parlamentar inițial, sau să se declare independenți față de toate grupurile parlamentare. Singura limitare vizează situația în care constituirea unui grup parlamentar, ca urmare a acestor afiliere, renunțări și noi afiliere, ar avea ca efect reprezentarea în Parlament a unui partid politic care nu a reușit, prin alegeri, să trimită în Parlament niciun candidat. În jurisprudența sa, Curtea a confirmat această facultate ce rezultă din valorificarea plenară a mandatului reprezentativ consacrat prin art.69 din Constituție, observând că Legea fundamentală nu prevede nicio sancțiune pentru părăsirea unui grup parlamentar și, implicit, a unui partid politic reprezentat în Parlament de către candidații aleși pe listele acestuia, mandatul parlamentar fiind irevocabil (a se vedea, de exemplu, Decizia nr.44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.190 din 10 august 1993).

38. De asemenea, relativitatea configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului rezultă și din observațiile Curții Constituționale referitoare la mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul, mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul (a se vedea, de exemplu, Decizia nr.1490 din 17 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.861 din 22 decembrie 2010).

39. În acest context, negocierea politică devine instrumentul prin care, în interiorul Parlamentului, se conciliază interesele diverselor grupuri parlamentare, în funcție de obiectivele imediate sau de cele care presupun un orizont de timp mai îndelungat pentru realizare (pentru analiza modalității concrete în care fiecare grup parlamentar își exercită abilitățile de negociere, a se vedea, *mutatis mutandis*, cele reținute în Decizia nr.393 din 6 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.579 din 9 iulie 2018, paragraful 49).

40. În concluzie, sintagma „potrivit configurației politice a celor două Camere” cuprinsă în art.17 alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 are un pronunțat caracter variabil, fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesiuni reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterile parlamentare. Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control, neexistând criterii obiective în funcție de care să poată evalua măsura în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

41. Ca atare, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate conturată în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la reala relevanță constituțională a criticilor formulate prin raportare la art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, întrucât invocarea dispozițiilor constituționale menționate este făcută prin raportare la pretinsa încălcare a unui text de lege care nu reglementează condiții imperative, cu caracter obiectiv, referitoare la constituirea unei anumite autorități care nu este de rang constituțional, ci, dimpotrivă, este esențialmente subiectiv și variabil.

42. În fine, *obiter dictum*, Curtea observă că nici Constituția, nici Legea nr.47/1992 nu stabilesc vreun termen în care titularilor dreptului de sesizare să le fie impus să acționeze, singura condiționalitate temporală fiind stabilită pe cale jurisprudențială de Curtea Constituțională, de exemplu, prin Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, precitată, prin care a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului adoptate după conferirea noii competențe. Totuși, în cauza de față, nu poate trece neobservat decalajul temporal dintre momentul adoptării hotărârii criticate (27 iunie 2023) și cel al sesizării Curții Constituționale (29 noiembrie 2023). Or, dreptul de a solicita verificarea constituționalității hotărârilor Parlamentului ar trebui exercitat în spiritul bunei-credințe și al loialității constituționale, în condițiile în care hotărârea contestată a produs efecte imediate. De altfel, în contextul particular al criticii formulate prin invocarea pretinsei nerespectări a configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului, nici nu ar fi clar la care moment s-ar referi autorul sesizării în analiza acesteia, respectiv cel al adoptării hotărârii sau cel al sesizării Curții Constituționale.

43. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.l) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.c), al art.27 alin.(1) și al art.28 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.29/2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2024.